Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція пôдъ ч. 13 улиця Жулиньского.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвской“.

Предплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Ґазеты Львôвской“ и въ ц. к. Старостввахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 74. Вторникъ 2 (14) Цвѣтня 1891. **Рôкъ I.**

Найвысша бесѣда престольна.

Обємъ нашои часописи за малый, щобы мы могли помѣстити дословный змѣстъ Найвысшои бесѣды престольнои, длятого обмежимось лишь на поданю еи змѣсту и дословнôмъ наведеню головнѣйшихъ еи точокъ.

Въ суботу въ полудне зôбрались були въ церемоніяльнôй сали члены обохъ палатъ Рады державнои; члены палаты пановъ станули по правôй, члены палаты пословъ по лѣвôй сторонѣ. Зъ ударомъ 12 годины вôйшовъ до салѣ Є. Вел. Цѣсарь, а передъ Нимъ поступали всѣ Міністры и Найдост. Архикнязѣ, за котрыми йшли охмістръ Двору зъ булавою и вел. маршалокъ Двору несучій мечь державы. Міністры станули по лѣвôй сторонѣ престола а Архикнязѣ на самôй естрадѣ. Є. Вел. Цѣсарь, вступивши на престолъ усѣвъ, и накрывши голову вôдчитавъ слѣдуючу престольну бесѣду:

„Зъ початкомъ нового періоду конституційнои дѣяльности зôбравъ Я, Васъ, Панове, около Моєго престола. Заявляю Вамъ Моє цѣсарске поздоровлене и витаю Васъ сердечно.

„Маю надѣю, що розпочинаюча ся сесія буде повною наслѣдкôвъ роботы и сподѣваю ся по Вашôй патріотичнôй жертволюбивости, що будете пôдпирати пôдъ кождымъ взглядомъ здѣйстненя такои надѣѣ. Въ такôмъ дусѣ давъ Я и припорученє Моєму правительству. Причиняти ся до осягненя тои цѣли суть всѣ покликанй и пожаданй, котрй мають то переконанє, що понадъ поодинокими партіями стоять загальнй интересы державы и народу, и що печаливôсть о тй найважнѣйшй интересы не повинна нѣколи каламутити ся партійными стремленями.

„Въ нинѣшнôй хвили, въ наслѣдокъ скорого розвою вôдносинъ житя економічного, задачѣ, якй на насъ вкладає печаливôсть о загалъ, стали ся дуже численнй и наглячй. Тому то и законодавство мусить передовсѣмъ заняти ся тыми засадами и треба ожидати, що передъ тымъ конечнымъ обовязкомъ уступлять зъ першого пляну бажаня, якй мають поодинокй сторонництва. Лишь таке патріотичне самоотверженє зможе дати раду труднымъ и тяжкимъ вымогамъ часу. Будете мусѣли, Панове, заняти ся предложенями Мого правительства, маючими на цѣли улекшенє порозумѣня межи предприємцями а ихъ робôтниками, и предложенями стремлячими до можливо найбôльшого вырôвнаня рôзниць соціяльныхъ на тôмъ поли“.

Бесѣда престольна заповѣдає дальше, що покликанй до того чиннники заопѣкують ся дрôбнымъ промысломъ. Окреме предложенє буде присвяченє управильненю промыслу будôвничого. Хосеннй наслѣдки, якй принѣсъ законъ о забезпеченю робôтниковъ, оправдують бажанє, щобы тымъ закономъ могли бути обнятй якъ найширшй круги суспôльности. Лагодить ся такожь предложенє о спôлковôй орґанізаціи стану рôльничого. Рôчна дотація фонду меліораційного на реґуляцію рѣкъ и забудованє гôрскихъ потоковъ буде мусѣла збôльшити ся. Правительство выготовить проектъ закона о обовязковôй асекураціи вôдъ огню и законы противъ фальшованя поживы и піяньства. Рôвновагу въ господарствѣ державнôмъ треба буде удержати. Настала такожь пора, въ котрôй буде можна заняти ся реформою безпосередного оподаткованя и справедливого роздѣленя тягарôвъ. Особливо треба буде заняти ся справами комунікаційными а то справою „Льойда“ и товариствомъ пароходнои плавбы по Дунаю та выкупномъ приватныхъ зелѣзниць. Въ сѣй послѣднôй справѣ буде правительство постепенно поступати и за кождый разъ предложить вôдповѣднй внесеня. Такожь въ справѣ доповненя сѣтей зелѣзничихъ и пôдпираня будовъ зелѣзниць льокальныхъ будуть представленй вôдповѣднй предложеня. Наконець буде предложена парляментови пôдписана въ Бернѣ угода въ справѣ межинародного обороту фрахтового на зелѣзницяхъ льокальныхъ, котра буде мати далеко сягаючій вплывъ такожь и на уложенє внутрѣшного реґуляміну руху.

Правительство буде старати ся управильнити на ново торговельно політичнй вôдносины зъ заграничными державами и зробити ихъ тревалыми. Такожь зверне правительство свою увагу на справы шкôльнй, особливо на реформу студій правничихъ и наукъ правнополітичныхъ. „Такожь постановы що до студій медичныхъ вымагають змѣны. **Университетъ вльвôвскій має бути вôдповѣдно доповненый введенємъ въ житє факультету медичного.** Правительство Моє буде мати собѣ за обовязокъ розпочати пôдъ тымъ взглядомъ переговоры довести якъ найскорше до кôнця“.

Въ законодавствѣ судовôмъ треба буде не лишь на ново предприняти кодифікацію матеріяльного права державного и процедуры цивільнои, але и на поли поступованя карного показавъ досвѣдъ, що були бы пожаданй деякй змѣны. Треба взяти такожь на увагу, що переважно законодавство судове не може

3

Задля святои землѣ.

Стежка передъ хатою.

(Повѣсть Севера.)

(Дальше).

Зъ парубочого гурту пронѣсъ ся глумливый смѣхъ Антошка, а за нимъ и другихъ. Дѣвчата зъ кута стали й собѣ смѣяти ся, а газдынѣ зъ ними. Смѣявъ ся и жидъ зъ за шинквасу, смѣяли ся й музиканты на столѣ сидячй.

Вôйтиха водила очима довкола. Всюды однаково усмѣхненй, веселй лиця, гамôръ наповнявъ хату. Лехковаженє поваги еи, найбогатшои газдынѣ въ селѣ и вôйтихи, упокорило еи и заболѣло.

— Покажу я вамъ кпины! — крикнула и выбѣгла зъ хаты, трѣскаючи дверьми.

Антошко ухопивъ скрипку вôдъ музики, выбѣгъ зъ коршмы, парубки за нимъ. На гостинци почавъ тирликати та смѣяти ся, удаючи павура, парубки стали его наслѣдувати. Темна стать вôйтихи котила ся кулею, тонучи въ тѣни деревъ, то знову вырынала середъ свѣтла мѣсяця.

За нею гнавъ ся пискôтъ скрипки и смѣхъ парубкôвъ, розпалюючи гнѣвомъ и местію еи кровь. На скрутѣ дороги щезла, парубки вернули до коршмы.

— А теперь що буде! — вôдозвала ся кумця, заламуючи руки.

— Музика! — закликавъ Антошко.— Малый Йосько най пильнує на дорозѣ, а якъ побачить вôйта зъ присяжными, заразъ *ми* сюда дати знати!

Вынявъ двѣ шѣстки и кинувъ у скрипку. Вôйтôвъ сынъ вхопивъ Ганку, кождый парубокъ свою, и почались танцѣ зъ горячковою пристрастію. Краплистый пôтъ сплывавъ по чолахъ парубкôвъ, дѣвчата почервонѣли. Одна лишень Ганка була блѣда, та зате еи очи свѣтили огнемъ, а на лици малювалась гордôсть и певнôсть побѣды.

Кумця не спускалась на очи Йоська. Выбѣгла зъ коршмы и огородами пôдсунулась пôдъ вôйтову хату.

Чула, якъ баба проклинала Ганку передъ чоловѣкомъ, а на неи саму вôдгрожувалась, прозываючи еи громадскою цьоткою. Обжаловувала власного хлопця. Вôйтъ зразу не вôдзывавъ ся, не могучи продрухатись зô сну. Вôйтиха засвѣтила каганець, кумця пôдсунулась близше пôдъ вôкно.

— То за твоєго вôйтованя оттаке ся коитъ, а ты пôдъ подушками сало выгрѣваєшь! — кричала.

— Що парубки гуляють въ коршмѣ! — Таже они гуляють що свята. А не давъ тобѣ за тото Йосько чвертôвку пива?

— А тобѣ-жь мало, що твôй сынъ зъ дѣдѣвскою торбою вдає ся?

— Бо дурный; дôйде до розуму, та й перестане.

— А се нѣчого, [illegible] твою жѣнку вытровили зъ коршмы и смѣхомъ, та кпинами гонили ажь пôдъ саму хату?

— Не ходи тамъ, а якъ влѣзешь, не дурѣй. Лягъ, накрывъ ся периною и обернувъ ся до стѣны.

Кумця була бы его обцѣлувала, вôйтиха рада була оббити, та не смѣла. Загасила каганець и выбѣгла зъ хаты, вылускуючи дверми. Кумця зъ далека ишла за нею.

Заступця не було дома, поѣхавъ до мѣста. Баба найшла двохъ присяжныхъ и тыхъ выправила до коршмы, щобы музикамъ повôдбирали скрипки та басы, а еи сына привели до дому!

Якъ почула кумця сесй приказы, побѣгла притьмомъ напередъ.

— А слухайтежь! — крикнула, и зъ утомы та зворушеня сѣла на лавѣ, вôдсапуючи тяжко. Музика затихла, кумы, парубки и дѣвчата обступили еи докола. Жидъ станувъ на шинквасѣ и вытягнувъ шию.

— Та кажѣть бо, кумице, кажѣть — кликали довкола.

— Най же вôдсапну, — вôдповѣла задыхана, — злѣтала ся дуже.

— Щожь прецѣнь, якъ? — пытали.

Кумця встала.

— Вôйтъ лежать пôдъ периною та й не хотѣли встати, заступця нема, баба выслала присяжныхъ, — идуть.

— Котрй?

станути въ во̂докремненю въ виду вымогъ житя економічного; оно мусить зъ одной стороны усунути перешкоды, стоячи̂ на заваді хосенному розвоеви, зъ другой же стороны выступити зъ цілою повагою и строгостію противъ переступлень выходячихъ зъ охоты зыску.

Опо̂сля высказавъ Є. Вел. Цісарь свое вдоволене изъ сполученя Відня зъ передмітями, констатуючи, що праця около того сполученя есть въ повно̂мъ ході и заявляючи, що справа віденьской зелізниці льокальной и ей здійстнене есть предметомъ якъ найбо̂льшой уваги и печаливости правительства.

Дальше говорить ся въ престольно̂й бесіді: „Поважани̂ Панове обохъ палатъ Рады державной! Бажане и признане потребы плодной діяльности не лишь Васъ наповняе. У всіхъ державахъ европейскихъ проявляе ся жадане мирного сожитя сусідского и во̂дъ всіхъ правительствъ одержуемо завірене, що удержане мира есть дійстною задачею всіхъ змагань тыхъ правительствъ.

„Ти̂ взгляды а неменше дружни̂ во̂дносины, яки̂ насъ сполучають зо̂ всіми державами, дають Мені право высказати надію, що рядъ мирныхъ літъ, якихъ зазнавала доси Монархія, потягне ся дальше и що Вы, Панове, будете могли посвятити ся безъ перешкоды ожидаючимъ Васъ роботамъ.

„Правительство Мое лагодить во̂дповідни̂ проекты законо̂въ, котри̂ въ міру ихъ выко̂нченя буде предкладати Вамъ до дальшого трактованя.

„Во̂дъ Васъ ожидаю старанного и річевого розслідженя предложень мого правительства и маю то переконане, що при споко̂йныхъ, во̂льныхъ во̂дъ упереджень а шануючихъ также становище противной стороны нарадахъ удасть ся зменшити истнуючи̂ противности и знайти спо̂льный теренъ для хосенной и додатной діяльности.

„Руководжене ся такими засадами навело въ одно̂й справі соймового круга діланя, въ послідно̂мъ часі, на дорогу, на котро̂й буде можна осягнути вдоволяючи̂ результаты, котрыхъ здійстнене буде також и въ будучности предметомъ непохитного змаганя Мого правительства.

„Але ажь вытревалою и вірною обовязкамъ працею, якои во̂дъ Васъ сподіваю ся, узыскають истнуючи̂ устроеня конституційни̂ свою повну варто̂сть. Въ той лишь спосо̂бъ можна забезпечити едно̂сть и могучо̂сть державы, а заразомъ увзглядни̂ти ро̂знородни̂ во̂дносины Моихъ королевствъ и краёвъ и ихъ жителівъ. На то̂й лишь дорозі можна обычаеве и религійне, духове и економічне добро Моихъ вірныхъ народо̂въ, котри̂ Вамъ, Мои Панове, суть такъ само близьки̂, якъ найуспішнійше по̂днести, забезпечаючи ро̂вночасно ихъ конституціею запоручене ро̂вноуправнене. Нехай Богъ Всемогучій уділить Свого благословеньства тому повному доносимости ділу."

Болгарска нота.

Въ розмові Стамболова зъ кореспондентомъ мадярской ґазеты *Hirlap*, котру мы оногды подали, мусіло безперечно впасти кождому въ очи, що болгарскій президентъ міністро̂въ взявъ наразъ въ оборону офіціяльну Россію, доказуючи, що она тому не винувата, що Белчева убито, а за то выступивъ противъ „маленькихъ дипльоматовъ" россійскихъ и давъ спо̂знати, що они, коли не що бо̂льше, то бодай знали о то̂мъ, що въ Софіи лагодить ся якійсь атентатъ. Показуесь, що таке поступоване Стамболова противъ офіціяльной Россіи, було лишь досыть зручною хитростію, щобы ту офіціяльну Россію морально змусити до того, чого болгарске правительство зажадае во̂дъ неи. Ото довідуемось теперь, що правительство болгарске знае вже докладно о всімъ, знае хто були убійники Белчева, та що они теперь въ Россіи перебувають. Томужь выслало правительство болгарске ноту до правительства россійского, въ котро̂й домагае ся, щобы власти россійски̂ арештували и выдали Болгарамъ убійнико̂въ Белчева, та интелектуальныхъ виновнико̂въ сего атентату. Въ ноті наводять ся доказы, котри̂ ясно показують, що убійники перебувають теперь въ Россіи. Нота покликуесь на то, що правительство болгарске зъ всякою охотою вволило волю Россіи и прогнало зъ Болгаріи россійскихъ нігілісто̂въ, а правительство болгарске не жадае теперь выданя лишь якихсь по̂дозрілыхъ людей, але злочинцівъ, котрыхъ вина есть доказана, злочинцівъ, що допустились убійства на отверто̂й дорозі. Въ ноті наводять ся убійники поименно и означуе ся точно місце, де они теперь перебувають. Наводить ся также имена интелектуальныхъ виновнико̂въ и жадаесь ихъ выданя.

Въ Софіи знають дуже добре, що Хитрово перебувавъ недавно въ Одессі и тамъ нараджувавъ ся зъ Бендеревомъ. Револьверъ, зъ котрого убито Белчева, есть россійскій, войсковый, котрый зроблено въ Россіи 6¹/ місяця тому назадъ. Есть также доказъ на то, що той револьверъ прислано зъ Одессы одному зъ убійнико̂въ, котрый перебувавъ въ Константинополи и приїхавъ до Софіи за по̂дробленымъ пашпортомъ турецкимъ. Число и марка револьвера дають на то доказы; все проче вислідили болгарски̂ тайни̂ аґенты въ Одессі и Константинополи. Имена и звязь убійнико̂въ та місце, де они теперь перебувають, суть зовсімъ точно звістни̂ правительству болгарскому и она мае на то всі потрібни̂ доказы. Также звістно, що убійники утікали черезъ Сербію и Австрію до Россіи. Цікава річь, яку во̂дповідь дасть теперь на ту ноту правительство россійске?

Рада державна.

Праці палаты посольской Рады державной зачнуть ся може ажь зъ ко̂нцемъ сего тыждня, бо два найблизши̂ засіданя, нинішне и четвергове, заняти̂ будуть выборомъ бюра и комисіи, а именно комисіи буджетовой и адресовой. Передъ сими выборами во̂дбуде ся конференція председателівъ поодинокихъ клюбо̂въ для нарады надъ розділенемъ мандато̂въ комісійныхъ, во̂дповідно до числа члено̂въ кождого клюбу. Число клюбо̂въ въ новой палаті, здаесь не буде менше, якъ було перше. До теперь есть ихъ вже 9, а именно: клюбъ рускій; Коло польске; клюбъ посло̂въ ческихъ зъ Чехъ; клюбъ посло̂въ ческихъ зъ Моравы; клюбъ февдало̂въ зъ Чехъ; клюбъ Гогенварта, котрый лучить въ собі клерикало̂въ, Славянъ полудневыхъ и Румуно̂въ; клюбъ Короніного; клюбъ сполученой лівиці нмецкой и народне сторонництво німецке. Антісеміты не зорґанізовали ся еще, а дикихъ буде на початку сесіи доволі, бо якъ члены давного „клюбу Трентіно" такъ и моравской партіи середной певно не схотять належати до някого зъ наведеныхъ высше клюбо̂въ.

Перегладъ політичный.

Въ доповненю вістей про приняте репрезентанто̂въ обохъ палатъ у Є. Вел. Цісаря въ суботу мусимо тутъ додати, що уступы престольной бесіды, въ котро̂й говорить ся про полишене на боці партійныхъ споро̂въ и про мирни̂ змаганя всіхъ державъ приняли зо̂брани̂ гро̂мкими окликами. Є. Вел. Цісарь во̂дчитавъ бесіду голоснымъ голосомъ, кладучи вагу на мирный станъ заграничной ситуаціи. Коли Є. Вел. Цісарь входивъ до палаты, давъ церемо-

---

— Бала и Оркишь.

— Бала и Оркишь? Горівки для Балы и Оркиша, я плачу! — кликнувъ Грыць, во̂йто̂въ сынъ.

— Далеко они? — поспытавъ Антошко.

— Ихъ лишь що не видко.

— Музика, а ну за мною!... ходімь увести присяжныхъ до коршмы.

— Ану, ану, музика! — закликали парубки.

Дівчата перши̂ выбігли на дорогу.

Срібный місяць хиливъ ся на захо̂дъ, білява мрака по̂днималась зъ землі и тулила ся до ростучого збо̂жа и травъ; на дорозі посувались идъ коршмі дві тіни, за ними зъ подалека, посередъ деревъ, чорніла ся третя.

— Бачите ихъ, идуть — шептали.

— Во̂йтиха за ними, — додала кумця.

— Сказить ся баба зо̂ злости, — пробурмотівъ Ясько.

Тіни зближались и зміняли ся въ двохъ здоровенныхъ хлопо̂въ.

— Се они, Бала и Оркишь. Гей, музика ану! — крикнувъ Антошко. — Ивъ-га!...

Музики утяли во̂дъ серця, парубки и дівчата обступили присяжныхъ зъ крикомъ и реготомъ.

— До арешту ихъ, замкнути у арендаря.

— До арешту, — кликали тоненько дівчата.

— Дайте споко̂й хлопці, го̂льтаї, во̂йтиха летить за нами, — розважали присяжни̂.

— Пані во̂йтихо! А просимо до кумпаніи! — крикнувъ Ясько.

Во̂йтиха задержалась по̂дъ деревомъ, вычікуючи, що по̂чнуть присяжни̂. Тымчасомъ ціла громада повалила до коршмы. Мортко по̂дступивъ идъ панамъ раднымъ, и потрясаючи передъ ихъ величествами ярмуркою, наливавъ солодкой, що платвивъ Грыцько. Бала узявъ чарку.

— Дайте-жь бо споко̂й люде, — каже — во̂йтиха туй-туй!

Обернувъ ся до Оркиша, моргнувъ окомъ и кивнувъ головою.

— Дай намъ Боже, куме! — и выпивъ.

— *Віватъ!* — крикнули парубки.

Мортко наливъ Оркишови. Выпивъ. Крикнули и ему на віватъ.

Музика заграла, ажь серце скакало. Кумця вхопила Балу, Оркишь, незнаючи и самъ якимъ отсе світомъ, державъ попо̂дъ боки карбо̂вничиху, ноги имъ трясли ся. Зразу потупцювали на місци, не сміючи рушитись, по хвили по̂йшли ноги сами̂. Абы лишь зачати, охота сама тягне людей за собою. Та й бо охотились уже до безтяму.

Во̂йтиха, сховавшись въ тіни липъ, ждала на радныхъ и сына.

Весели̂ співы и музика потрясли нею. Розлючена, пустилась бігцемъ до коршмы, але задержалась наразъ передъ дверми. Встыдно ѣй було увойти, не мала во̂дваги само̂й одно̂й выступити противъ усіхъ. Она по̂дсунула ся по̂дъ во̂кно, сіла на плоті, и схована зъ завояхъ дикого хмелю, стала пасти очима. И бачила кумцю, притулену идъ Балі, карбо̂вничиху идъ Оркишови, Гануську идъ ей сынови, а Гулико̂вку идъ Антошкови.

— Пождіть но, лайдаки, — прошептала, во̂дгрожуючись затисненымъ кулакомъ — я васъ научу, я вамъ покажу, я.... Пло̂тъ затріщавъ, хмелиня почало рватись, она зо̂скочила на землю и утікала, боячись, щобы ей не заздріли.

— Той дурень — думала про сына — зъ дідівскою торбою, а той лайдакъ, — такъ называла Антошка — зъ Гуличкою. И дурна дівка сушить до него зубы.... Ні, се вже хиба конець світа! А мо̂й старый во̂йтомъ, лежить по̂дъ периною и хропить, якъ бы цілу чверто̂вку наразъ выцідивъ.

Она йшла поволи, не знаючи, що зъ собою вдіяти. Вертати до хаты не мала охоты, бо знала, що не засне, а не сміла по ночи будити людей. Що уйде ко̂лька кроко̂въ, стае и думае. Поволи обо̂йшла свою ро̂лю, наглядаючи, чи не роблять шкоды. По поляхъ тихо и пусто, місяць зайшовъ, землю налягла мрака. Далеко у воздусі закричала сова. Жінка перехрестила ся, оглянулась и ишла дальше выгонами.

— Сли бы мені дідо̂вска торба мала его взяти, я бы не пережила — прошептала.

Надъ досвіткомъ, якъ вже мало на небі сватити, вернула змучена въ хату, и скоро притулила голову до подушки та зажмурила очи, — заснула.

(Дальше буде.)

ніяльный баталіонъ войска генеральну сальву. На торжественнôмъ вôдкрытю Рады державнои явила ся переважна часть пословъ у фракахъ, Поляки выступили переважно въ народныхъ строяхъ. Явили ся були также и ново именованѣ члены палаты пановъ а мѣжь ними и ґр. Станіславъ Бадені.

Въ часописяхъ появили ся вже численнѣ голосы о бесѣдѣ престольнôй. *N. fr. Presse* згадує о нѣй поки що лишь коротко и каже, що она вôдповѣдає зовсѣмъ програмѣ правительства, высказанôй въ звѣстнôмъ коментари до розвязаня попередной Рады державнои. — *Dzien. Pol.* нагадує, що уступъ бесѣды про удержавненє зелѣзниць приватныхъ вôдносить ся и до зелѣзницѣ Кароля-Людвика. — Характеристичный єсть такожь уступъ, въ котрôмъ говорить ся про дѣяльность одного сойму. Єсть то бесѣда про соймъ Ческій, а *N. fr. Presse* каже, що Молодо-Чехи не дуже будуть ними вдоволенѣ. — Пештеньска праса доказує, що престольна бесѣда особливо що до удержаня мира и торговельно-політичныхъ вôдносинъ зробила дуже добре враженє. *Nemzet* каже, що до державъ, котрѣ дали завѣренє о своѣй миролюбивости, належать такожь Россія и Франція. Миръ єсть отже на теперь забезпеченый.

Вѣсти о перемѣщуваню россійскои арміи на австрійску границю показались зовсѣмъ не такъ грôзнѣ, якъ представила праса нѣмецка. Фактомъ єсть, що зъ Новгорода має бути часть залоги перенесена близше захôдной границѣ, але єсть то лишь розкладанє арміи россійскои для улекшеня мобілізаціи, зъ котрымъ Россія не крыє ся. Праса нѣмецка выкористала сей фактъ лишь для біржевои спекуляціи.

Вел. кн. Михаилъ Михайловичь одруживъ ся противъ волѣ царя зъ ґрафинею Софією, дочкою кн. Николая Насавского и ґрафинѣ Меренберґъ, дочки россійского поэта Пушкина. Давнѣйше хотѣвъ вел. кн. одружити ся зъ донькою ґр. Иґнатєва, але царь тому также спротививъ ся. За сей крокъ выключивъ тепер. царь вел. князя зъ арміи россійскои и здаєсь, вôдбере єму апанажу.

Россійскій міністеръ фінансôвъ предложивъ недавно комітетови міністрôвъ важный пôдъ взглядомъ політичнымъ и торговельнымъ плянъ удержавненя цѣлого ряду полудневыхъ зелѣзниць, маючихъ безпосередно сполучити море Балтійске зъ Чорнымъ моремъ.

Новинки.

— **Именованя**. Ц, к. Рада шкôльна краєва именувала сталого учителя, Михайла Дирова, въ Хотимѣ сталымъ учителемъ школы етатовои въ Хриплинѣ; тымчасову учительку, Франциску Пихурôвну, въ Камѣнобродѣ, сталою учителькою школы етатовои въ Прилбичохъ.

— **Стипендіи**. Є. Ексц. п. Намѣстникъ надавъ опорожнену стипендію зъ фондаціи Монастирицкои о рôчныхъ 100 зр. Володимѣрови Гнатюкови, ученикови V клясы ґімн. въ Станіславовѣ, сынови бѣдного селанина зъ Велеснева. — Выдѣлъ краєвый надавъ Яковови Сподарикови, ученикови мужескои семінаріи у Львовѣ, стипендію по 50 зр. рôчно. — Совѣтъ „Народного Дому" надавъ стипендію зъ фонду бл. п. Теодора Блажкевича, въ рôчнôй сумѣ 80 зр. Михайлови Яценеви, слухачеви третого року правъ у Львовѣ.

— **Въ краєвôй школѣ рôльничôй въ Городенцѣ** розпôчне ся шкôльный рôкъ 1891/92 зъ днемъ 1 липня. Хто бы хотѣвъ вступити яко ученикъ до школы сеи, мусить предложити найдальше до 15 мая с. р. метрику доказуючу, що кандидатъ скôнчивъ 16 лѣтъ, свѣдоцтво укôнченои школы народнои, свѣдоцтво моральности и дотеперѣшного занятя, та свѣдоцтво здоровля. Въ означенôмъ дирекцією дни мають кандидаты пôддати ся вступному испытови, а тѣ котрѣ будуть принятѣ, мають зложити вôдъ родичѣвъ або опѣкунôвъ письменне зобовязанє точнои сплаты належитостей, припадаючихъ заведеню за удержанє ученика. Бажаючѣ дôстати безплатне помѣщенє, мусять внести осôбне поданє до Выдѣлу краєвого на руки дирекціи.

— **Урядникамъ почтовымъ** пôдвысшено розпорядженємъ міністерства торговлѣ вынагороду, побирану доси за нôчну службу. У Львовѣ будуть побирати: директоръ за службу вôдъ 10 год. вечеромъ до 5 год. рано 1 зр. 80 кр., урядники контролюючѣ 1 зр., иншѣ урядинки 80 кр., служба 45 кр. За службу до половины ночи припадає половина тои нагороды. Крôмъ того вызначено урядникамъ „брамове" пôсля мѣскои тарифы.

— **Черновецкѣ школы народнѣ** въ роцѣ 1889/90. Всѣхъ школъ було 10, крôмъ того 2 школы вправъ, 1 „высша" школа дѣвоча и 4 приватнѣ. До нихъ учащало (безъ школъ вправъ), 5651 (12 дѣтей бôльше якъ тогôдъ), въ тыхъ було 2901 хлопцѣвъ а 2750 дѣвчатъ. Пôсля вѣроисповѣданя було: 2084 жидôвскихъ, 1670 р. к. 1040 православныхъ, 516 гр. к., 338 протестантскихъ и 3 безконфесійныхъ. Пôсля народности: 3143 нѣмецкихъ, 1008 польскихъ, 784 рускихъ, 698 волоскихъ, 14 ческихъ, 3 мадярскихъ, 2 словацкихъ и 1 французка. Учило 172 осôбъ, мѣжь тыми 52 безплатнѣ кандидатки. Выдатки на мѣскѣ школи виносять 58.400 зр.

— **Сумный случай** ставъ ся въ черновецкôй школѣ вправъ. Въ четвертôй клясѣ тои школы, учителька Шіфнеръ ударила дня 4 с. м. ученицю Герміну Журовску въ голову такъ сильно, що дитина дôстала потрясеня мозку и до 24 годинъ померла.

— **Трояки**, одного сына а двѣ доньки, повила одна жѣнка робôтника на тартаку у Велдѣжи, Гната Михайлюка зъ Войнилова, а всѣ троє жиють. Ся жѣнка мала вже 12-ро дѣтей, зъ котрыхъ шестеро жиє. — Трохъ сынôвъ повила такожь жѣнка Михайла Гениба зъ Волоки на Буковинѣ. Батько удавъ ся до правительства о запомогу для наразъ такъ численно помноженои родины.

— **Огнѣ**. Въ Городку на передмѣстю львôвскôмъ згорѣло оногды двацять и кôлька загородъ; при сильнôмъ вѣтрѣ годѣ було угасити огонь. Коло Мизуня погорѣла коршма а въ огни одна корова.

— **Студѣнь**, яка панувала вôдъ початку сего мѣсяця мабуть вже кôнчить ся, бо нинѣ маємо вже теплѣйшій день и спокôйнѣйшій воздухъ. Въ послѣдныхъ часахъ студѣнь зъ морозами вѣтрами и снѣгами далась була почути майже въ цѣлôй середнôй Европѣ. Въ Бельґіи и Франціи коло Нансі лютились великѣ бурѣ зъ снѣгами. Воґезы були цѣлѣ покритѣ снѣгомъ. Коло Авґсбурґа лежавъ снѣгъ на стопу грубо. Такъ само падали снѣги и лютились бурѣ въ Стиріи, Каринтіи, на Угорщинѣ и въ Боснѣ та въ цѣлôй повнôчнôй Италіи ажъ до Арконы и Апеніны вкрыли ся були такожь снѣгомъ. Така сама студѣнь була и у насъ та далась мабуть найбôльше почути на Пôдгôрю. Задля студеныхъ всхôдныхъ вѣтрôвъ було тутъ такъ зимно, мовь середъ зимы. Люде вытягають останки пашѣ зъ оборогôвъ а многѣ вже купують. Бузьки, що прилетѣли ще передъ двома недѣлями, бѣдують; минувшого тыждня, якъ упали снѣги, годували ихъ люде хлѣбомъ, бо бульбы не хотѣли ѣсти.

Всячина.

— **Смерть черезъ Prima Aprilis**. Зъ Дебречина доносять о сумнôй пригодѣ, котра лучила ся въ наслѣдокъ нерозважного жарту въ день 1 цвѣтня. Селянка Бере въ Сеґальомъ дôстала того дня письмо зъ Пешту, котре зъ великою радостію отворила, бо спôзнала, що оно походить вôдъ єи сына, котрый служить въ Пештѣ при войску. Ледви однакъ стала читати, якъ крикнула, письмо выпало ѣй зъ рукъ, и бѣдна невѣста, упала мертва на землю. Видъ помершои матери переразивъ такъ дуже присутну при тôмъ 13-лѣтну єи дочку, що та дôстала нервовыхъ корчѣвъ и незадовго по тôмъ также померла. Въ листѣ тôмъ, на котрôмъ не було пôдпису, подана була звѣстка, що сына нещасной селянки, розстрѣлено за то, що вôнъ будучи шевцемъ полковымъ, робивъ товаришамъ кривѣ обцасы; що єго похоронено зъ великою парадою, и що навѣть „панъ ґенералъ" бувъ на похоронѣ. Письмо се вôддано судови повѣтовому до выслѣдженя автора.

Вѣсти епархіяльнѣ.

Еп. Станіславôвскои.

Презенты одержали оо.: Ис. Лукасевичь на Космиринъ, І. Грабовичь изъ Стопчатова (jure devolutivo) на Тысьменицю, І. Рудницкій на Рунгуры, Григ. Куниньскій на Жабокруки, Мих. Єднакій на Хриплинъ.

Въ пропозицію принятѣ оо.: на Красноилу: Як. Рожка, Ис. Бобикевичь и Гр. Куниньскій; на Торговицю коло Городенки: А. Балицкій, І. Стеблецкій, Ант. Олесницкій и Ант. Легиновичь; на Хомчинъ: Юл. Рожанковскій, Ник. Теодоровичь и Григ. Куниньскій; на Порхову: І. Кудрикевичь, І. Ляторовскій, Ал. Балицкій, Альфредъ Сѣменовичь, Григ. Яросл. Билиньскій и М. Медвецкій.

Именованѣ віце-деканами оо.: Пав. Глѣбовицкій изъ Слобôдки лѣснои, першимъ коломыйскимъ віце-деканомъ, Григ. Тимякъ першимъ, а В. Балицкій другимъ пѣстиньскимъ. Ординаріятскимъ шкôльнымъ комісаремъ для народныхъ школъ коломыйского замѣского округа, именованый о. Т. Войнаровскій изъ Пядикъ.

Увôльненый вôдъ уряду віце-декана зъ повнымъ признанємъ заслугъ о. Іер. Левицкій изъ Стриганець.

Принятый до канонічнои звязи п. Ант. Рудницкій, укôнченый богословъ.

Господарство, промыслъ и торговля.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

Львôвъ: пшениця 8·50 до 9·—, жито 6·— до 6·70; ячмѣнь 6·— до 6.75; овесъ 6·— до 7·—; рѣпакъ 11·50 до 12·—; горохъ 6·20 до 9·75; выка —.— до —.—; льнянка —.— до —.—; конюшина червона 42·— до 52·—; бѣла —.— до —.— зр. шведска —.— до —.—; Хмѣль —.— до —.— зр. за 50 кільо мѣсце Львôвъ. Оковита готова за 10.000 літрôвъ —.— до —.— мѣсце Львôвъ.

Послѣднѣ вѣсти.

Presse доносить, що згадка про удержавненє кôлькохъ приватныхъ зелѣзниць въ престольнôй бесѣдѣ вôдносить ся до зелѣзниць Кароля-Людвика, архикн. Альбрехта и трохъ зелѣзниць ческихъ.

Зъ Софіи доносять, що „Свобода" оголосить незадовго дословный змѣстъ тыхъ письмъ зъ погрозою, якѣ писавъ кавасъ россійского консуляту до кн. Фердинанда и єго матери.

Телеґрамы.

Римъ 13 цвѣтня. Кард. Антонеллі приѣхавъ и конферувавъ заразъ зъ маркізомъ Рудінімъ.

Парижь 13 цвѣтня. Праса тутешна зазначує зъ вагою той уступъ австрійскои бесѣды престольнои, въ котрôмъ говорить ся про удержанє мира и каже, що вôнъ бувъ дуже на часѣ въ пору, коли появились въ декотрыхъ ґазетахъ непокоячѣ вѣсти о ситуаціи.

Бѣлградъ, 13 цвѣтня. Суботнѣшне засѣданє скупштины було дуже бурливе. Насампередъ вôдчитано письмо короля Милана до реґентіи, въ котрôмъ вôнъ каже, що въ интересѣ спокою и порядку, хоче покинути Сербію ажь до часу повнолѣтности короля Александра. Радикалъ Радовановичь поставивъ внесенє, щобы рôвночасно залагодити и справу королевои Наталіи, и жадавъ, щобы предсѣдатель скупштины предложивъ вôдповôдну резолюцію. Мимо опозиціи Ґарашанина, приняла скупштина малою бôльшостію се внесенє, а предсѣдатель скупштины поставивъ тогды резолюцію въ дусѣ внесеня.

Се выкликало кôлькагодинну дебату, въ котрôй ліберaлы зъ Ґарашиномъ дуже противъ неи выступали называючи єи нарушенємъ конституціи. По дуже бурливыхъ сценахъ принято резолюцію, а вôдтакъ ухвалено кор. Миланови міліонъ франкôвъ на рахунокъ єго лісты цивільнои на три роки на передъ. Скупштину закрыто.

Одвѣчательный редакторъ: Адамъ Коєхонєцкій

АПТЕКА ПОДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручає:

Знаменитî средства до консервованя зубôвъ и яселъ и удержаня ямы губнои въ цѣлковитôй чистотѣ, именно

Порошокъ до зубôвъ салицiловый и зъ руты надає зубамъ снѣжну бѣлôсть и не ушкоджуючи цѣлкомъ шклива хоронить ихъ передъ спорохнѣлостiю.— Цѣна шкатулки 25 и 35 кр.

Вода анатеринова, настôй на зѣляхъ антисептичныхъ, а также и **вода салицилова,** котрои пару капель розпущенныхъ въ шклянцѣ воды, по выполоканю губы усуває зъ неи непрiятный смакъ, а также забеспечує ясла передъ всѣми **слабостями.**

COGNAC

курацiйный

правдивый французскiй

перворядной фирмы Ришеръ по цѣнѣ 3.50 до 7 зр. за фляшку — высылає за послѣплатою

Льеопольдъ Лѣтыньскiй,

Львôвъ, ул. Валова 14.

Нова, занимаюча и весела

для старыхъ и молодыхъ єсть моя по разъ першiй выставлена забавка пôдъ назвою:

Борба

ДВОХЪ НАЙСИЛЬНѢЙШИХЪ МУЖѢВЪ

въ свѣтѣ,

(въ зменшеню)

Двохъ силачôвъ, зъ папѣрянои масы и найлѣпшî въ паперѣ вытисненî, борють ся зъ собою такъ удатно, що годѣ о веселѣйшôмъ резвеселеню и погадати. Ся забавка легка и тревала, котру и наймеьша дутина може безъ поученя пустити въ движенє — зôстала всюда радо принята и на выставахъ медалями нагороджена.

Спродажь: Краковска улиця ч. 22.

Цѣна за пару: 60, 80, 90 кр., лѣпшî зъ папѣрянои масы 1 зр., найлѣпшî зъ папѣру вытисненî 1·40 и 1·50, бôльшî 2 зр.

Высылка за присланьемъ почтовыхъ марокъ.

А. РIССМАНЪ.

ГАЛИЦКIЙ

КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимає вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовує ихъ по

4½% нарôкъ.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЪ

аптикарь у Львовѣ улиця Жолкôвска (коло заставы),

поручає выпробованî и за скуточнî узнанî

Пигулки зъ Гуаяколемъ

знаменитî въ недугахъ грудныхъ, яко презерватива наколи зайде обава сухôтъ, такожь въ початкахъ хоробы радикально убиваючî бактерiи. — Цѣна пуделка 1 злр. (Зô способомъ ужитя.)

EXCELSIOR

Средство дуже цѣнене у всѣхъ гостцевихъ терпѣняхъ именно застарѣлыхъ, объявляючихъ ся ломаньемъ костей н т. п.

Велике число узнань и подякъ, позваляє менѣ запоручити, що дешеве се домове редство лѣчить всякî, хотьбы застарѣлî зъ давныхъ лѣтъ ревматизми.

Цѣна фляшки 60 кр. в. а. (зô способомъ ужитя.)

Подяка. Всч. п. Брониславъ Виткевичь, аптикарь у Львовѣ.

Мило менѣ переслати В. Всечестности мои найсердечнѣйшî слова подяки за Вашъ дѣйстно чудесный *Excelsior.* Страшнî терпѣня, якî выдержавъ я зъ кождою змѣною воздуха, довгî лѣта треваючî болѣ въ костяхъ нôгъ, котрымъ ни одна сѣрчана купѣль помогчи не могла — перестали, якъ-бы чудесною рукою ôдняти, по натертю кôлькохъ фляшокъ „Excelsior“-а. — Вдячнôсть моя лля Васъ Пане тревати буде якъ довго жити буду, а першимъ єѣ ôдгомономъ най будуть тî слова моєи подяки.

Краковъ, 16 лютого 1891.

Антонiй Гордыньскiй.

Щоденна експедицiя на провинцiю за побраньемъ почтовымъ.

Прошу адресовати **В. Виткевичь,** аптикарь, Львôвъ-Пôдзамче.

Окулиста Дръ Ґезанґъ,

б. ельевъ асистентъ и операторъ на окулистичнôй клиницѣ проф. Фухса у Вѣдни.

Львôвъ, ул. Ягайлоньска ч. 2

напротивъ нового гмаху Касы Ощадности.

Прôбки даромъ и оплачено!

Всякî сорты

МАТЕРIИ СУКОННЫХЪ

по удивляючо низкихъ, правдиво фабричныхъ цѣнахъ. Рештки на цѣле убранье по 2, 3, 4 зр. итд. поручає

Karol Beer, Troppau, (Tuchversandthaus).

Прôбки даромъ и оплачено!

Аґентôвъ всюда пошукує ся.

Всякого рода

ВИНА

ЛѢЧНИЧÎ

дôстати можна кождого часу въ конторѣ

Льеопольда Лѣтыньского

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14.

Мешканьцѣ Львова!

можуть хôснувати ся знаменитымъ вынаходкомъ

проф. Соксельєта

Молоко стерилiзоване

пôсля методы того професора, єсть найлѣпшимъ зъ штучныхъ кормôвъ для немовлятъ и заступає цѣлкомъ кормъ грудный.

Дѣти, скормленî тымъ молокомъ не слабують на жаднî слабости жолудковî або кишковî и въ загалѣ не пôдлягають такъ легко слабостямъ.

Цѣна мѣсячного кормленя 180 фляшокъ 7 зл.

Молоко коштує найменше два разы тôлько.

Проспекта и поясненя даромъ. Замовленя прiимає

Контора Льеопольда Литыньского,

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч 14 (побôчь Центральнои Каварнѣ.)

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.